

Krisztus Király Vasárnapja A Évközi 34. Vasárnap A

*Amit e legkisebbek egyikével (nem) tettetek,
velem (nem) tettétek! (Vö. Mt 25,40.45)*

Olvasmány

Ezekiel 34,11-12.15-17

Ezt mondja az Úr, az Isten: "Íme, magam keresem meg juhaimat, és magam ügyelek rájuk. Amint a pásztor szemlét tart nyája fölött, amikor elszéledt juhai között van, én is szemlét tartok juhaim fölött, amelyek azon a napon szétszóródtak.

Visszahozom őket mindenünnen, ahová a felhő és a sötétség napján szétszóródtak. Magam terelgetem majd juhaimat, és magam telepítem le őket – mondja az Úr, az Isten. Megkeresem az elveszettet, visszaterelem az elszéledtet, bekötözöm a sérültet, ápolom a beteget, a kövér és egészséges fölött pedig őröködöm. Az igazság szerint legeltetem őket.

Ami meg titeket illet, juhaim – mondja az Úr, az Isten –, íme, igazságot teszek a juhok között, a kosok és a bakok között."

Szentlecke

1 Korintusiakhoz 15,20-26.28

Testvéreim! Krisztus feltámadt a halálból, elsőként a holtak közül. Egy ember által jött a halál, és egy ember által jön a holtak feltámadása is. Amint ugyanis Ádámiban mindenki meghal, úgy Krisztusban mindenki életre kel. Mindenki akkor, amikor sorra kerül: először Krisztus, majd amikor ő eljön, azok is mindannyian, akik Krisztushoz tartoznak.

Azután következik a vég, amikor Krisztus átadja Istennek, az Atyának az uralmat, miután minden felsőbbséget, hatalmat és erőt megsemmisített. Addig kell ugyanis uralkodnia, amíg ellenségeit mind lába alá nem veti. Utolsó ellenségként a halál semmisül meg. S ha majd minden alá lesz vetve neki, maga a Fiú is aláveti magát annak, aki mindent alávetett neki, hogy Isten legyen minden mindenben.

Evangelium

Máté 25,31-46

Abban az időben Jézus így szólt tanítványaihoz: Amikor az Emberfia eljön az ő dicsőségében, összes angyalának kíséretében, és helyet foglal dicsőséges trónusán, akkor minden nemzet összesereglik előtte, ő pedig elválasztja őket egymástól, miként a pásztor elválasztja a juhokat a kosoktól; a juhokat a jobbára állítja, a kosokat pedig a baljára.

Azután a király így szól a jobbján állókhhoz: "Jöjjetek, Atyám áldottai, vegyétek birtokba a világ kezdetétől nektek készített országot! Mert éhes voltam és ti ennem adtatok, szomjas voltam, és ti innom adtatok; idegen voltam, s ti befogadtatok; ruhátlan voltam, és ti betakartatok; beteg voltam, és ti fölkerestetek; börtönben voltam, és ti meglátogattatok!"

Erre megkérdezik tőle az igazak: "Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enni adtunk volna neked, vagy szomjazni, hogy inni adtunk volna? Mikor láttunk idegenként, hogy befogadtunk volna, vagy ruhátlanul, hogy betakartunk volna téged? Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy meglátogattunk volna?" Akkor a király így felel: "Bizony, mondom nektek: 'Amit e legkisebb testvéreim közül egygel is tettetek, velem tettétek!'"

Ezután a balján állókhhoz szól: "Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, amely az ördögnek és angyalainak készült. Mert éhes voltam, és nem adtatok nekem enni; szomjas voltam, és nem adtatok inni; idegen voltam, s nem fogadtatok be; ruhátlan voltam, és nem takartatok be; beteg voltam és börtönben sínylődtem; s ti nem látogattatok meg engem!"

Erre ők is megkérdezik: "Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, idegenként vagy ruhátlanul, betegen vagy börtönben, és nem siettünk a segítségedre?" Ő pedig ezt feleli majd nekik: "Bizony, mondom nektek: 'Amit e legkisebbek egyikével nem tettetek, velem nem tettétek!'" Ezek akkor az örök büntetésre mennek, az igazak pedig az örök életre.

Elmélkedés

A mai evangélium, az utolsó az egyházi évben, ismét a földi élet és az örökkévalóság kapcsolatára irányítja figyelmünket, arra, hogyan bántunk az emberekkel és Krisztussal, a királlyal, aki egyszer viselkedésünkről fog megkérdezni minket.

A föld és ég közötti kapcsolatot jól kell elképzelnünk: a mennyországban nem fog minden problémánk csodálatos módon megoldódni, ha nem fáradtunk már a földön azért, hogy megfejtjük őket. És a legkevésbé szabad azt képzelnünk, hogy olyan mint egy menedékhely, ahol minden felelősségünk alól felmentenek minket. Bármilyen is legyen a mennyország, végső soron attól függ, hogyan éljük életünket itt a földön. Jövönk nem egyéb, mint jelenlegi életmódunk és döntéseink következménye.

Arról ítélnek meg majd minket, hogyan viselkedtünk felebarátainkkal. Mert az Emberfia már jelen van a szegényekben kicsinyekben és elnyomottakban, a mellettünk lévő egészen konkrét felebarátban éppúgy, mint a világban élő szegények tömegeiben, akikért felelősséggel tartozunk, amit nem rázhatunk le magunkról; mert a kölcsönös függőség sokféle szála fűz egymáshoz minket. Az elnyomottak és szegények többet várnak tőlünk, nem csak alamizsnát: erős és kreatív szeretetet várnak tőlünk, amely feljűk árad és olyan hatásos, hogy a politikai döntések mechanizmusát is megingatja.

Mindezek a megfontolások Krisztus királyságának valóságosabb és mélyebb megértését segítik: Őt királynak nevezni nem azt jelenti, hogy a kereszténység államvallás. Jézus csak uralma eljövetelekor fog királyként megmutatkozni. Semmivel sem kevésbé él most is királyként közöttünk a kicsinyek és szegények alakjában elrejtőzve. Ő jogaik védelmezője és oltalmazójuk. Ha a szegényeket szolgáljuk, Őt szolgáljuk.

Életünk végén az irgalmasságot és szeretetet tükröző cselekedeteink alapján ítélnek meg minket. Az legyen a célunk, hogy egész életünkben az Isten és az emberek iránti szeretetünk növekedésén fáradozzunk – de sohase szeressük Istent az emberek nélkül és az embereket Isten nélkül.